Quelle: https://manuscripta.at/?ID=416
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

g̃ causa omniũ morbor̃ curaret̃ ide sup
bia descendit ⁊ humilis factꝰ ē filiꝰ dī.
Qd superbis hō. Vis ppt̄ te humilis factꝰ ē.
Puderet te fortasse imitari humilē ho
minē. Salte imitare humilē dm̄. Ven
filiꝰ dī i hoīe ⁊ humilis factꝰ ē. Precipit̄
t̄ ut sis humilis. Ñ t̄ p̄cipit̄ ut ex hoīe
fiat pecꝰ. Ille ds factꝰ ē hō. Tu hō cog
nosce qa es hō. Tota humilitas tua ut
cognoscas te. Ꝯ qa humilitate docꝰ ds.
duc. Ñ uenī facere uoluntate mea. Sed uo
luntate eiꝰ q̄ misit me. Hec enī cōmda
cio humilitatis ē. Superbia q̄ppe fac uo
luntate sua. Humilitas fac uoluntate
dī. Ido qa de me uenit ñ eiciā foras. Qre.
Qa ñ uenī facere uoluntate mea. Sed uolun
tate eiꝰ q̄ misit me. Humilis uenī. hu
militate docere uenī. magistꝰ humanꝰ
uenī. Qa de me uenit i corporat̄ m̄. Qa ad
me uenit humilis fit. q̄ m̄ adhesit
humilis erit. Qa ñ faciet uoluntate
sua sed dī. ⁊ ido ñ eiciet̄ foras. qa cū superbꝰ
eet. pr̄ecbꝰ ē foras. Vide illa inuiota cō
mdari i psalmo. Filii aū hoīū ip̄ ⁊ hoīe
alarū tuar̄ sperabūt. Vide qd sit ire ꝛ
uide qd sit ⁊ subube patꝰ currere. Fla
gellat omnē filiū q̄ recip̄. Filii aū hoīū
subtegmine alar̄ tuar̄ sperabūt. Et qd ē
mt̄. Inebriabunt̄ abundantia domꝰ tue:
Cū miseris mt̄. mm̄ē igaudiū dm̄ ⁊ ⁊
inebriabunt̄ abundantia domꝰ tue: ⁊ tor
rente uoluptatis tue potabis eos. Quo
ap̄ te ē fons uite ⁊ i lumīe tuo. v. lum̄.
Prende mām tuā ⁊ iustitiā tuā his q̄ rec
to s̄ corde. Ipsi s̄ recti corde q̄ secum
uoluntate dm̄. Ñ q̄ rentes sua s̄ q̄ ibux.
Ipsi s̄ recti corde. Ipsi s̄ q̄rū ñ cōmoue
bunt̄ pedes. Bonꝰ ē ds israel̄ rectis corde.
mei aū ī q̄t ille pene mota s̄ pedes. Qre.
Qa zelauī i peccatoribꝰ pace peccator̄ uideō.
Ꝯ q̄ bonꝰ ds. ñ rectis corde. Ego m̄ tota
corde displicuit ds qa dedit felicitate
malis. Ido mutart̄ m̄ pedes. qa sine ca
seruisse do. Ido g̃ mei pene cōmota s̄
pedes. qa ñ fui rectꝰ corde. Qd ē g̃ rec
tus corde. Seqūs uoluntate dī. felix ē
ille. laborat ille. male uiuit ille ⁊ felix
ē. Ille iuste uiuit ⁊ laborat. Ho idignet̄
iuste uiuens ⁊ laborans. Imo habꝰ q̄ fe
lix ille ñ habꝰ. Ego q̄ ist̄ ñ marcescit̄. ñ
deficiat. Felix ille habꝰ aurū marca.
iste dm̄ in conscientia. Cōpara nē aurū
⁊ dm̄. Arcā ⁊ conscientiā. Ille illud habꝰ
q̄ p̄ut. ⁊ ubi habꝰ uīt̄ perit. Iste dm̄ q̄ pe
rire ñ potest. ⁊ ubi habꝰ uīt̄ perire ñ potest.
Si sit rectꝰ corde. te enī mutat ⁊ ñ erit.
Ideo ille dicebat. Quo ap̄ te ē fons ui
te: ñ apd nos. Ido ire debemus ut uiua
mus. Ñ q̄si nob sufficere ut pereamus. ñ q̄si
de nro uelle sanari ut arescam. Os
ad ipsū fonte ponere ⁊ aq̄ ñ deficere. qa
uolunt suo ⁊ filio uide. Adam lapsus ē p
eū qa ñ ceciderat p̄ superbia. Qui calice
ipsius superbie ppin̄ aū. Qa g̃ ap̄ te fons